

Casa Padró Riera

Patrimoni ciutadà. Aquest mes presentem un edifici molt característic per la manera de resoldre la cantonada en angle entre el carrer Guimerà i el Passeig. És una reforma de l'arquitecte santvicentès Bernat Pejoan i Sanmartí construïda entre 1914 i 1918 en estil modernista.

FOTO: Francesc Rubí

Es tracta d'un edifici d'habitatges que presenta un gran xamfrà. Consta de soterrani --actualment es pot veure com a espai comercial--, planta baixa i dos pisos. La composició de la façana és unitària i simètrica. En la planta baixa el ritme està marcat per obertures separades per columnes i pilastres de pedra amb capitells florals. Als pisos superiors destaquen les balconades que giren a les cantonades formant dues tribunes rodones. En el xamfrà es troba el portal d'entrada, que fa d'eix vertical de simetria, potenciat amb un cos de coronament que origina una tercera planta, amb una sèrie d'obertures verticals i més estretes de certa influència centreeuropea. Tres capcers, el del mig ondulat i els dels extrems escalonats, coronen el cos central. També hi destaquen les decoracions en pedra i ferro forjat a les tribunes i balcons.

El catàleg de Manresa protegeix l'edifici de manera parcial per la importància històrica, tipològica, compositiva i artística, específicament per la capacitat de resoldre la cantonada a partir de la simetria compositiva, entre dues vies referents de l'exemple de Manresa: el Passeig i el carrer d'Àngel Guimerà. Cal dir, però, que la placeta triangular del davant és un dels casos en què entren en conflicte l'enjardinament i l'arquitectura, perquè s'ha fet amb unes alzines que impedeixen la perspectiva sobre la façana que pretenia l'arquitecte i que tots els manresans d'una edat recordem de quan la farola era la protagonista de la plaça creada en aquest encreuament. Cal remarcar que els propietaris de la casa, els Padró, han estat protagonistes en la història del comerç manresà, amb negocis de venda al major i al detall de combustibles, sucre i altres productes. També han participat en la banca i, finalment, són els propietaris dels cinemes de la ciutat. Per tant, l'edifici ha estat al llarg del temps tant la residència familiar com el local comercial més emblemàtic de l'empresa.

PER SABER-NE MÉS:

BARAUT, Anton; BOVER, Imma, «El Modernisme al Bages», a Dovella, núm. 3, Manresa, desembre de 1981.